

Innkalling

Utvalg:	Formannskapet
Møtested:	Formannskapssalen
Dato:	06.02.2023
Tid:	Kl. 16:00

Forfall med kortfattet begrunnelse og eventuelle habilitetsspørsmål meldes snarest til møtesekretær på valg@karmoy.kommune.no eller på telefon 52 85 74 21 / 19 / 22. Varamedlemmer møter kun etter nærmere avtale med sekretariatet.

Formannskapet inviteres til møte/befaring på bestillerkontoret 6. februar kl. 13:30 - 14:30.

Saksliste

Sak nr.	Sakstittel
013/23	Godkjenning av reviderte vedtekter for Friluftsrådet Vest
014/23	Tilskuddsordning - Kjøp av varmepumpe
015/23	Avtale om kommunalt tjenestekjøp fra veterinærer som deltar i veterinærvaktordningen for produksjonsdyr/stordyrvakt i Karmsund veterinærvaktdistrikt
016/23	Gnr. 53 bnr. 25 - Politisk anke til formannskapet over vedtak 001/25 i hovedutvalg teknisk og miljø - Austre Karmøyveg 654
017/23	Samlesak for referatsaker
018/23	Samlesak for spørsmål

Karmøy, 01.02.2023

Jarle Nilsen
Ordfører

Saksbehandler: Stein Nygaard**Kommunedirektør/rådmann:** Øystein Hagerup

Saksnr.	Utvalg	Møtedato
013/23	Formannskapet	06.02.2023
016/23	Kommunestyret	13.02.2023

Godkjenning av reviderte vedtekter for Friluftsrådet Vest

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

Karmøy kommune godkjenner den reviderte samarbeidsavtalen for Friluftsrådet Vest KO, slik den er godkjent i styret for Friluftsrådet Vest KO som styresak 29/22

Saksutredning

Sammendrag

Det tidligere Nord-Rogaland og Sunnhordland friluftsråd, har blitt vedtatt omorganisert som kommunalt oppgavefelleskap (KO), jfr. kommuneloven kapittel 19. Nytt formelt navn er nå Friluftsrådet Vest KO. I tilknytning til denne endringen har styret vedtatt ny samarbeidsavtale som skal godkjennes av den enkelte kommune.

Saks- og faktaopplysninger

Styret i Friluftsrådet Vest KO, heretter benevnt Friluftsrådet, vedtok i styremøte den 24.03.2021 nytt forslag til Samarbeidsavtale. Forslaget ble senere sendt ut til de respektive samarbeidskommunene for godkjenning. Etter innspill fra Karmøy kommune, har styret i Friluftsrådet senere som sak 29/22 endret forslaget til samarbeidsavtale. Endringen gjelder samarbeidsavtalens pkt. 5, siste setning og pkt. 9, siste setning. Pkt. 5, uttrykker nå at representantskapet er beslutningsdyktig når minst halvparten av de stemmeberettigede representantene er deltakende. Den tidligere versjonen stilte ingen krav til antall fremmøtte.

Punkt 9, siste setning, gjelder retten til låneopptak og til å pantsette Friluftsrådets eiendommer. Den opprinnelige versjonen satte ingen begrensninger i forhold til låneopptakets størrelse. Den korrigerte versjonen begrenser nå retten til låneopptak til kr. 3. 500.000,-.

Friluftsrådet har ved brev datert 11.1.2023 sendt ut samarbeidsavtalen til den enkelte deltakerkommune for godkjenning, jfr. vedlagt kopi av oversendelsesbrev med vedlegg.

I samarbeidsavtalens pkt. 3 er det definert Friluftsrådets formål og oppgaver. Under pkt 4 er det redegjort for Friluftsrådets faste organer som representantskap, styre, arbeidsutvalg og samarbeidsgruppe, og der det enkelte organ er nærmere beskrevet i de etterfølgende punkter. Under pkt. 5 er nå inntatt at representantskapet er beslutningsdyktige når minst halvparten av

deltakerkommunene er representert.

Under pkt 9 uttrykkes bl.a. at den enkelte deltakerkommune skal betale et årlig tilskudd til Friluftsrådet. Beløpet fastsettes av representantskapet til en sum per innbygger i medlemskommunen. Det legges opp til indeksregulering av kontingenten etter deflatorindeksen, og at kontingentøkningen ut over dette må godkjennes av den enkelte deltakerkommune. Under pkt 9 er videre retten til låneopptak begrenset til kr. 3.500.000,-.

Pkt 10 uttrykker at deltakerkommunene har lik eierandel, og tilsvarende likt ansvar for felleskapets forpliktelser.

Vurdering

Den korrigerste samarbeidsavtale som styret i Friluftsrådet har godkjent i styremøte som sak 29/22, fremstår som et hensiktsmessig arbeidsredskap for driften av oppgavefellesskapet og samarbeidet mellom de ulike deltakerkommuner.

Selskapet har tidligere ikke hatt behov for ekstern gjeld, og lånerammen på kr. 3.500.000,- vurderes således tilstrekkelig for å håndtere den daglige driften. Dette har styret også lagt til grunn ved sin godkjenning av samarbeidsavtalen. Ved større investeringer som krever ytterligere låneopptak, må slikt låneopptak godkjennes særskilt av den enkelte kommune. Dette virker hensiktsmessig i forhold til eierkontrollen.

Denne type kommunalt oppgavefellesskap er regulert i kommuneloven kap. 19. Det følger av lovens §19-4 at det skal opprettes en skriftlig samarbeidsavtale mellom alle deltakerne. Den oversendte samarbeidsavtalen oppfyller de formelle kravene til samarbeidsavtale, slik dette er fastsatt i ovennevnte paragraf.

Kommunedirektørens konklusjon

Kommunedirektøren anbefaler at det fattes vedtak i samsvar med ovenstående forslag.

Vedlegg:

Brev til deltakerkommuner om revidert tekst i samarbeidsavtale med Friluftsrådet Vest
Samarbeidsavtale Friluftsrådet -kommunene med justert tekst etter styrevedtak i ST-sak 29-22

Saksbehandler: Christopher Faust**Kommunedirektør/rådmann:** Øystein Hagerup

Saksnr.	Utvalg	Møtedato
014/23	Formannskapet	06.02.2023

Tilskuddsordning - Kjøp av varmepumpe

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

Karmøy kommunestyret vil gi støtte til personer og familier med vedvarende lav inntekt ved hjelp av en tilskuddsordning for kjøp og montering av varmepumpe. Tilskuddsordningen ble vedtatt i kommunestyret 12.12.2022 (KST 134/22) som en del av vedtatt Handlingsprogram 2023-2026 med budsjett og økonomiplan. Tilskuddsordningen beløper seg til 7,5 millioner kroner. Formannskapet vedtar følgende retningslinjer og kriterier, som vist i saksframstillingen, for å muliggjøre en effektiv og enkel søknadsprosess og behandling.

Saksutredning

Hensikten med støtteordningen

Støtten er tiltenkt personer og familier med vedvarende lav inntekt. Innføringen av denne støtteordningen er et klima- og miljøtiltak, samt et hjelpemiddel for personer og familier med lav inntekt. Varmepumper er effektive for å redusere strømforbruket til oppvarming.

Hvordan ordningen skal administreres:

Hvem kan søke om støtte

- Personer/familier med en vedvarende lav inntekt.
 - Dette regnes som lav inntekt for enslige og par med barn:
 - Enslige og par uten barn:
 - Beløpene er basert på tall fra tilskuddsordninger innen kultur og idrett. Beløpene ble økt med 100 000 kroner for å inkludere flere husholdninger i støtteordningen for kjøp av varmepumpe.
 - For å forsikre seg om at søkeren oppfyller kravene, må søknaden inneholde fjorårets skattemelding.

Enslig forsørger med ett barn	kr 415 400
Enslig forsørger med to barn	kr 488 200
Enslig forsørger med tre barn	kr 561 000
Par med ett barn	kr 536 700
Par med to barn	kr 609 500
Par med tre barn	kr 682 300
Par med fire barn og over	kr 755 100

- Enslige og par uten barn:

Enslig uten barn	kr 350 000
Par uten barn	kr 450 000

- Beløpene er basert på tall fra tilskuddsordninger innen kultur og idrett. Beløpene ble økt med 100 000 kroner for å inkludere flere husholdninger i støtteordningen for kjøp av varmepumpe.
- For å forsikre seg om at søkeren oppfyller kravene, må søknaden inneholde fjorårets skattemelding.
- Eier av en privat bolig i Karmøy kommune kan søke om støtte til å kjøpe og få installert luft-til-luft varmepumpe. Leietakere kan ikke søke.
- Ordningen gjelder varmepumper som installeres for oppvarming av private boliger, som for eksempel enebolig, tomannsbolig, rekkehus eller leilighet.
- Hvis søkeren bor i borettslag eller sameie, bør søkeren forhøre seg med styret om hvilke regler som gjelder.
- Fristen for å sende inn søknad er 30.04.2023.
 - Søknader blir behandlet etter «Førstemann til mølla» prinsippet.
 - Det vil si at søknadene blir behandlet fortløpende.
 - Hvis det kommer inn flere søknader enn det er midler til, vil disse få skriftlig avslag. Søknadsvinduet vil da bli lukket før søknadsfristen har gått ut. Om dette blir tilfelle vil informasjon om dette bli publisert på nett.
 - Dersom det ikke kommer nok søknader innen fristens utløp foreslås inntektsnivåer i tabell økt med 50.000 kroner og ny frist utsatt til 15.08.2023.
- Søkere som har fått innvilget støtte vil få beskjed om dette via *Digipost* eller brev.

Hva kan en søke om støtte til

- Kjøp og montering av luft-til-luft varmepumpe som er godkjent hos forhandler.
 - Kjøp fra privatpersoner eller kjøp av brukt varmepumpe kvalifiserer ikke til støtte.
- Varmepumpen må være installert av lisensiert montør.
 - Varmepumpens plassering må være i tråd med kommunens retningslinjer.
- Kommunens støtteordninger gjelder ikke for andre typer varmepumper enn luft-til-luft varmepumper.
- Det blir kun gitt støtte til én varmepumpe per boenhet. Boenheten må være godkjent som bolig av Karmøy kommune.
- Ordningen gjelder ikke for hytter eller andre fritidsboliger, garasjer eller for næringsbygg.

Hvor mye gis i støtte

- En kan få inntil 50 % av totalkostnaden for kjøp og montering dekket av tilskuddsordningen, men ikke mer enn 7 500 kroner per varmepumpe inkl. montering. Det vil si at støtten blir på 7 500 kroner hvis kjøp og montering til sammen kostet 15 000 kroner.
- En kan få inntil 15 000 kroner i støtte til kjøp og montering hvis en har mottatt bostøtte fra Husbanken i 2021 eller 2022 og eier egen bolig.
 - Hvis den totale kostnaden for kjøp og montering er inntil 15 000 kroner dekker kommunen hele beløpet. Hvis kostnaden blir høyere, må søkeren betale resten av beløpet selv.
- Hvis vilkårene for ordningen ikke oppfylles, har kommunen mulighet til å trekke støtten tilbake.
- Søker må ta vare på alle kvitteringer for montering og kjøp av varmepumpen.
 - Søker fyller så ut et utbetalings skjema og legger ved kvitteringen/faktura.
 - Det må fremgå av kvitteringen/faktura hvilken type varmepumpe som er kjøpt, dato for kjøpet (levering) og firmanavn, samt kundens navn og på hvilken adresse den er montert.
 - Fristen for innsending av kvittering/faktura for kjøp og montering av varmepumpe er 30.07.2023.

- Om varmepumpen kjøpes på avbetaling, må søkeren legge ved dokumentasjon på avtalt betalingsplan, og kvittering på at minst 7 500 kroner er betalt når utbetalingsskjemaet sendes inn.

Søknadsskjema

- Det legges til rette for både nettbasert søknadsskjema og søknadsskjema i papir.

Utkast søknadsskjema (papir):

Opplysninger om søkeren (eier av boligen)

Søkeren:

Antall barn **under 18**

- ☐ 1 barn
☐ 2 barn
☐ 3 barn
☐ 4 barn og over

Sivilstand

- ☐ Enslig/ugift
☐ Samboer/gift

Har du mottatt bostøtte i 2021 eller 2022?

- ☐ Ja
☐ Nei

Skal varmepumpen blir installert på samme adresse som ovenfor?

- ☐ Ja
☐ Nei

Hvis varmepumpen skal bli installert på en annen adresse, hvilken?

Erklæring

Erklæring

☐ Jeg bekrefter å ha lest vilkårene for å få støtte av Karmøy kommune til å kjøpe og installere en luft-til-luft varmepumpe. <https://www.karmoy.kommune.no/>_____

Vedlegg:

- Skattemelding
- Det legges til rette for både nettbasert utbetalingsskjema og utbetalingsskjema i papir.

Utbetalingsskjema

- Det legges til rette for både nettbasert utbetalingsskjema og utbetalingsskjema i papir.

*Utkast utbetalingsskjema (papir):***Opplysninger om søkeren (eier av boligen)**

Søkeren:

Vedlegg:

- Kvittering/faktura
- Avtalt betalingsplan (ved avbetaling)

Saksbehandler: Britt Johnsen Pedersen**Kommunedirektør/rådmann:** Øystein Hagerup

Saksnr.	Utvalg	Møtedato
015/23	Formannskapet	06.02.2023
015/23	Kommunestyret	13.02.2023

Avtale om kommunalt tjenestekjøp fra veterinærer som deltar i veterinærvaktordningen for produksjonsdyr/stordyrvakt i Karmsund veterinærvaktdistrikt

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

1. Rådmenn/kommunedirektører i kommunene Sveio, Haugesund, Karmøy og Utsira får fullmakt til å inngå en avtale om tjenestekjøp fra veterinærer som deltar i veterinærvaktordningen for produksjonsdyr/stordyrvakt i Karmsund veterinærvaktdistrikt. Avtalen kan ha en ramme på inntil 600 000 kroner samlet for de aktuelle kommunene.
2. Kostnadene fordeles mellom kommunene etter prinsippene beskrevet i saksfremlegget, og utgjør for Karmøy kommune 368 000 kroner per år. De økte utgiftene dekkes i 2023 av disposisjonsfond. Kostnadene til tjenestekjøp fra veterinærer som deltar i veterinærvaktordningen for produksjonsdyr/ stordyr skal innarbeides i kommunedirektørens forslag til økonomiplan 2024- 2027.
3. Det blir følgende endringer i budsjettet for 2023:
I bevilgningsoversikt drift etter budsjett- og regnskapsforskriften § 5-4 (1A) gjøres følgende endringer i 2023:
Sum bevilgninger økes med 368 000 kroner.
Bruk av disposisjonsfond økes med 368 000 kroner.

I sum bevilgninger drift etter budsjett- og regnskapsforskriftens § 5-4 (1B) gjøres følgende endringer i 2023:

Tjenesteområde 14 næring økes med 368 000.

Saksutredning

Sammendrag

Kommunene har plikt til å sørge for veterinærvakt. I Karmsund vaktistrikt (Karmøy, Haugesund, Sveio og Utsira) er det en to-delt vaktordning - smådyrvakt og stordyr-/produksjonsdyrvakt. Det har vært, og er vanskelig å rekruttere veterinærer til stordyrvakt. Karmsund har for tiden ikke vaktavtale med noen veterinærer for vakt på store dyr/produksjonsdyr, men det vært to veterinærer som fordelt vaktene mellom seg. Det er i løpet av de siste månedene rekruttert en tredje veterinær til vakta. Driftsgrunnlaget for veterinærer i stordyrpraksis og vakt er vesentlig svekket i løpet av de siste årene på grunn av endringer i landbruksnæringen. For å holde på veterinærene i vakta på produksjonsdyr/ store dyr, vil kommunene i Karmsund veterinærvakt distrikt gi rådmenn/

kommunedirektørene i de aktuelle kommunene fullmakt til å inngå avtale om tjenestekjøp på inntil 600 000 kroner fra veterinærer som deltar i vaktordningen. Karmøy kommune sitt bidrag vil være inntil 368 000 kroner, beregnet ut fra vaktbelastning og dyretall i kommunene.

Bakgrunn for saken

Karmsund veterinærvaktdistrikt sliter med å få nok veterinærer til stordyrvakt og en stabil vaktordning. Det er i dag ingen veterinærer som har villet inngå avtale med veterinærvaktdistriktet for å kjøre stordyrvakt. To veterinærer har i hele 2022 kjørt vakt uten veterinæravtaltale. Høsten 2022 har de klart å rekruttere en tredje veterinær med stordyr/produksjonsdyrkompetanse, som også har deltatt i vaktordningen.

Den norske veterinærforeningen anbefaler en firedelt vaktordning, men det kan være akseptabelt med tredelt. For å sikre næringsgrunnlag for tre veterinærer i stordyrpraksis i Karmsund veterinærvaktdistrikt, og beholde deres kompetanse, ser vi det som nødvendig med større inntjening på dagtid til veterinærene som deltar i vaktordninga. Kommunene i Karmsund veterinærvaktdistrikt vil derfor inngå en rammeavtale med veterinærene for kjøp av tjenester. Det vil være et krav at de som inngår denne avtalen om tjenestekjøp, skriver vaktavtale med veterinærvaktdistriktet om stordyrvakt. Målet er at rammeavtalen vil gi oss bedre muligheter for å rekruttere veterinærer til stordyrvakta.

Kommunestyret vedtok i sak 33/22 en bevilgning på 305 000 kroner til veterinærvakt for store dyr/produksjonsdyr i Karmsund veterinærvaktdistrikt. Denne bevilgningen er videreført i vedtatt driftsbudsjett for 2023. Dette saksfremlegget innebærer at veterinærene som deltar i veterinærvakt på store dyr/produksjonsdyr utenom ordinær arbeidstid, bidrar med sin kompetanse overfor kommunene i henhold til rammeavtalen, slik at en kan opprettholde en tilfredsstillende stordyrpraksis også på dagtid. Denne rammeavtalen kommer i tillegg til bevilgningen på 305 000 kroner til veterinærvakt som ble vedtatt fra og med 2022.

Saks- og faktaopplysninger

Kommunene har hatt ansvar for at det er nok veterinærer/ dyrehelsepersonell siden 2008. Tidligere lå dette ansvaret hos Mattilsynet. For Karmsund veterinærvaktdistrikt, som omfatter kommunene Karmøy, Haugesund, Sveio og Utsira, har Sveio det administrative ansvaret. Det har vært store utfordringer med å skaffe nok veterinærer til å få en velfungerende vaktordning på store dyr/produksjonsdyr.

Kommunene overtok ansvaret for veterinærvakt i 2008. Det har siden den gang vært vanskelig å få vaktordningen til å fungere tilfredsstillende. Kommunene i Karmsund veterinærvaktdistrikt gjort flere tiltak for å få ordningen til å fungere.

- 2018 – Kommunalt tilskudd til etablering av egen veterinærvakt for smådyr.
 - Dette ble gjort for å lette arbeidspresset på de som har vakt på store dyr/produksjonsdyr, og fordi det kreves annen kompetanse og annet utstyr på smådyr i forhold til store dyr/produksjonsdyr.
 - Smådyrvakten er stasjonær og betjenes av smådyrklipper.
 - Samarbeid mellom Karmsund veterinærvaktdistrikt (Sveio, Haugesund, Karmøy og Utsira) og Tysvær veterinærvaktdistrikt (Tysvær og Bokn) fra starten av. Vindafjord ble med i samarbeidet i 2019 og i 2022 ble også Etne kommune med.
 - Det totale tilskuddet var 745 378 kroner i 2022, der Karmøy kommunes andel utgjør 274 359 kroner.
- 2022 – Kommunalt tilskudd til stordyrvakt.
 - Dette ble gjort for å gjøre det mer attraktivt for veterinærer å ta på seg vakter på store dyr/produksjonsdyr utenom ordinær arbeidstid, da det hadde vært store problemer med å få tak i veterinærer til dette.
 - Svært få veterinærer med stordyrkompetanse i vårt distrikt.
 - Tilskuddet var på 500 000 kroner i 2022, hvor Karmøy kommunes andel utgjør

305 000 kroner.

- Tysvær veterinærvaktdistrikt har et tilsvarende tilskudd på 500 000 kroner.

Til tross for dette fungerer ikke veterinærvaktordningen tilfredsstillende.

Det statlige tilskuddet til veterinærvakt i Karmsund veterinærvaktdistrikt er i 2023 på 787 000 kroner.

Veterinærvaktdistriktet har ikke hatt vaktavtaler med veterinærer på store dyr siden sommeren 2021. Det har likevel vært to veterinærer som har dekket opp vaktene i perioden etterpå. Fra og med høsten 2022 ble det rekruttert en tredje veterinær som har vært med på vaktordningen. Ingen av disse vil imidlertid inngå vaktavtaler med kommunene, fordi næringsgrunnlaget på dagtid er for svakt til tre stordyr-praksiser i vårt distrikt.

Det er ikke en holdbar situasjon å ha en todelt veterinærvakt. Vakt utenom ordinær arbeidstid annenhver dag og helg - i tillegg til dagpraksis, lar seg ikke kombinere med et normalt familieliv. I tillegg vil det gå utover fysisk og psykisk helse til den enkelte veterinær. En todelt vakt er veldig sårbar i tilfelle sykdom og andre uforutsette hendelser. Kommunene har derfor stor forståelse for at det bør være minimum tre veterinærer å dele vakten på.

En rammeavtale med eller et driftstilskudd til privatpraktiserende veterinærer som driver på egen regning og risiko reiser noen prinsipielle spørsmål. Kommunene gir for eksempel allerede driftstilskudd til privatpraktiserende fysioterapeuter for å sikre kommunens innbyggere et tilfredsstillende tilbud innen dette fagfeltet. Kommune har et lovpålagt ansvar for å ha tilfredsstillende tilgang til tjenester fra dyrehelsepersonell. (Dyrehelsepersonelloven § 3a). Flere kommuner gir i dag lønn/ stimuleringsstilskudd/kompensasjon til veterinærer for manglende næringsgrunnlag/ inntekt på grunn av lite praksis (for eksempel Etne 500 kr/dag og Bømlo 1 200 kr/dag). Den norske veterinærforening og veterinærene som i dag deltar i vaktordningen, har regnet ut at de må ha en økt inntjening på dagtid på minimum 600 000 kroner for å opprettholde veterinærtjenestene til store dyr i Karmsund med tre veterinærer.

Kommunene er kommet fram til at det er mer fornuftig å bruke den faglige kompetansen som veterinærene har til kjøp av tjenester som kommunene har bruk for, fremfor et rent driftstilskudd til drift på dagtid.

Det er mangel på veterinærer som har kompetanse og utstyr til å håndtere store dyr/ produksjonsdyr over hele landet, og det er viktig at kommunene gjør det de kan for å få på plass en løsning som gjør at vi kan få på plass langsiktige avtaler for veterinærvakta for store dyr/ produksjonsdyr.

Tysvær veterinærvaktdistrikt har i vanskelige perioder avlastet Karmsund veterinærvaktdistrikt. Den siste tiden har også Tysvær merket at det er vanskeligere å få tak i veterinærer til store dyr. Det er derfor ikke realistisk at vi kan benytte oss av deres veterinærkompetanse framover. Tysvær har ikke en tilsvarende avtale om tjenestekjøp fra veterinærene på dagtid som her foreslås.

Det er utarbeidet et forslag til fordelingsnøkkel for hvordan tjenestekjøpet skal belastes den enkelte kommune. Forslaget er basert på antall produksjonsdyr (søknad om produksjonstilskudd i landbruket) det er i hver kommune. Erfaringsmessig belastes stordyrvakta med en ressursbruk på storfe 60 %, sau 25 % og hest 15 %. I Karmsund veterinærvaktdistrikt er Karmøy den største landbrukskommunen, og har også flest produksjonsdyr. Totalt utgjør produksjonsdyr i Karmøy ca. 60 % av antallet i Karmsund veterinærvaktdistrikt. Usikkerheten omkring disse tallene er knyttet til hester, siden disse i stor grad ikke er tilknyttet landbruket, og derfor ikke blir søkt produksjonstilskudd på. Antall hester er vanskelig å finne pålitelige tall på.

Karmøy kommune sin andel av tjenestekjøpet utgjør ut fra fordelingen inntil 368 000 kroner. Karmøy kommunes andel vurderes å være fornuftig ut fra dyretall og belastning på stordyrveterinærene.

Veterinærer som inngår avtale om tjenestekjøp, skal ha inngått avtale om deltagelse i veterinærvaktordninga på store dyr/ produksjonsdyr i Karmsund veterinærvaktdistrikt.

Kommunenes kjøp av tjenester kan bli redusert dersom veterinærvaktdistriktet blir innvilget stimuleringsstilskudd fra staten. Statens stimuleringsstilskudd til veterinærdekning skal bidra til tilfredsstillende tilgang på veterinærtjenester på dagtid i næringssvake distrikter.

Staten er i gang med utredningsarbeid omkring veterinærvaktordninga, og som et resultat av dette kan den statlige ordninga og støtta bli endra fra og med 2024. Ved en eventuell endring vil det være naturlig å vurdere ordningen om kjøp av veterinærtjenester på ny.

Beredskap

Tilgangen til veterinærer for store dyr er viktig for beredskapen ved smittsomme dyresykdommer.

Kommunedirektørens vurdering og konklusjon

Uten gode nok vilkår for privatpraktiserende veterinærer for produksjonsdyr/ store dyr, vil det ikke være mulig å opprettholde og ha en velfungerende veterinærvaktordning for disse dyrene. Dette vil være brudd på Dyrehelseloven § 3a. Manglende tilgang på vakt og på tilgang veterinærer med stordyrkompetanse kan svekke beredskapen ved smittsomme dyresykdommer, gå ut over dyrevelferden og være til stor ulempe for husdyrnæringa. Kommunedirektøren ser at en stabil og fungerende veterinærvakt krever at må skapes en økt inntjening/næringsgrunnlag for veterinærene, og at det er en god tilnærming at dette gjøres gjennom en avtale om tjenestekjøp.

Det er i saken foreslått at rådmenn/kommunedirektør får fullmakt til å forhandle frem en avtale innenfor rammene av denne saken, på totalt inntil 600 000 kroner. Karmøy kommune sin andel utgjør 368 000 kroner i 2023, og vil justeres årlig etter dette.

Aktuelle lover, forskrifter, avtaler m.m.

Dyrehelsepersonellloven § 3a

Vedlegg:

Fordeling av kommunalt tilskot til veterinærer som deltar i veterinærvaktordninga

Saksbehandler: Evy Helland

Kommunedirektør/rådmann: Øystein Hagerup

Saksnr.	Utvalg	Møtedato
016/23	Formannskapet	06.02.2023

Gnr. 53 bnr. 25 - Politisk anke til formannskapet over vedtak 001/25 i hovedutvalg teknisk og miljø - Austre Karmøyveg 654

Kommunedirektøren sitt framlegg til vedtak:

Vedtak i sak 001/25 i hovedutvalg teknisk og miljø er ugyldig og vert oppheva. Klaga vert ikkje teken til følgje og saka vert sendt til statsforvaltaren i Rogaland til endeleg avgjerd.

Saksutgreiing

Bakgrunn for saka

Kommunen har ei plikt til å fatte lovlege vedtak. Denneplikta framgår av forvaltningslova og forarbeider til denne. I hovedutvalg teknisk og miljø (HTM) vart det den 17.01.2023 fatta eit ugyldig vedtak om å innvilge dispensasjon til eit ulovleg oppført tiltak. Representant frå MDG og representant frå AP anka avgjerda i møtet.

Saka gjeld klage på avslag på søknad om etterfølgjande godkjenning av ulovleg oppførte tiltak på fritidseigedom. I 2021 oppdaga Karmøy kommune at det var oppført fleire byggverk på klagar sin fritidseigedom utan at ein hadde søkt om tiltaka. Kommunen sendte brev den 04.11.2021 og ba om utgreiing. Klagar søkte den 12.01.2022 om oppføring av vasshus og lysthus/uthus og informerte i søknaden om at vedskjulet som låg mellom dei to bygga skulle rivast. Den 27.07.2022 vart det fatta to separate vedtak der søknad om oppføring av vasshus vart innvilga og søknad om lysthus/uthus vart avslått. På eigdommen er det fleire byggverk som utgjer eit samla bebygd areal (BYA) på 188,1 m². Tiltaket krev dispensasjon fra tillatt BYA og antal bygg etter reguleringsplan for Dalsneset §§ 8 og 9. På klagar sin fritidseigedom er det tillate med eit samlet BYA på 100 m² etter reguleringsplanen § 9. I følge reguleringsplanen § 8 er det vidare tillate med ein frittliggjande fritidsbustad per tomt, evt. med tilhøyrande uthus. Kommunen si tolkning av denne føresegna er at det samla arealet kan oppførast i inntil to byggverk i lys av kommuneplanen punkt 8.2 c, tredje pkt.

Areal på eigdommen:

Godkjent fritidsbustad og uthus	-	128,2 m ²
Godkjent vasshus	-	15,2 m ²
Omsøkt uthus	-	44,7 m ²

Vedskjul som skal rivast, samt ein terrasse som utgjør bebygd areal og som tiltakshavar opplys at han har starta å rive, er ikkje medrekna i arealet.

I hovedutval teknisk og miljø den 17.01.2023 vart følgjande vedtak fatta:

«Etter en samlet vurdering og befaring på stedet gir HTM,

etter medhold i PBLs § 19-2, dispensasjon fra samme lovs §12-4, slik at omsøkte uthus/lysthus kan bestå. Det gies også dispensasjon fra reguleringsplanens §§ 8 og 9

Begrunnelse for dispensasjonen.

Etter PBLs §. 19-2 kan det søkes dispensasjon. Dispensasjon skal være en sikkerhetsventil fra hovedregelen, der arealendringer skal skje gjennom arealplanlegging, når dette gir urimelige utfall i enkeltsaker. HTM anser dette er tilfelle her. En planendring er et omfattende tiltak og ansees ikke å stå i et rimelig forhold til tiltakets størrelse. HTM finner det derfor naturlig å behandle saken som dispensasjonssak.

Omsøkte ble bygget, i den form det har i dag, ca. 2002, og burde, ideelt sett, vært innarbeidet i planen som «eksisterende forhold».

Reguleringsplanen skal ivareta behovet for uteareal, belastning på infrastruktur og forholdene til omgivelsene. Sett i forhold til tomtens størrelse og omsøktes plassering, finner HTM at ingen av de nevnte forhold berøres negativt slik det fremstår i dag, som en naturlig del av uteområdet.

Omsøkte ligger i god avstand fra strandsonen og vil ikke påvirke friluftslivet i området. Omsøkte kan ikke sees før man er inne på tunet og påvirker ikke hverken landskap eller naturgitte omgivelser negativt.

HTM finner det urimelig at vannhus taes med i bebygget areal, og fjernes derfra.

Samfunnets fordeler/bakdelers ansees veldig små, men HTM finner at sammen med søkers interesser, at fordelene er vesentlig større enn bakdelene om dispensasjon gies.

Sett ut fra tomtens størrelse og omsøktes plassering/beskaffenhet, finnes det ikke helt like saker. Så presedens ansees ikke å være et problem her.

HTM finner at den samlede belastningen på omgivelsene ikke går ut over planens intensjon, eller at bestemmelsene blir vesentlig tilsidesatt.

Basert på ovenstående, en samlet vurdering og befaring, finner HTM. At betingelsene for å gi dispensasjon etter PBLs 19-2 er oppfylt.»

Kommunedirektøren si vurdering av saka

Kommunedirektøren vurderar primært at vedtaket er behefta med ein materiell mangel. Vedtaket er ugyldig. Subsidiært vurderar kommunedirektøren at vedtaket er ugyldig då vilkåra for å gje dispensasjon ikkje er oppfylt. Hovedutvalg teknisk og miljø (HTM) hadde ikkje høve til å gje dispensasjon.

For å kunne gje dispensasjon er det to vilkår i pbl. § 19-2 som må vera oppfylt. Begge desse vilkåra må vurderast når ein skal fatte vedtak. Grunngevinga må knytta seg til vilkåra i føresegna og den må vera konkret. Dersom det er manglar ved grunngevinga vil det mangla ein garanti for at saka har vore forsvarleg og rett vurdert. I tilfelle der vedtaket er bygd på feil rettsforståelse vil vedtaket måtte vera å rekna for ugyldig, jfr. fvl. § 41. HTM har ikkje vurdert saka ut frå dei rette rettslege kriteriane. I det følgjande vil kommunedirektøren vise korleis det i denne saka ligg føre både feil i grunngevinga og rettsanvendelsesfeil – at vilkåra i pbl. § 19-2 er vurdert feil.

Vurderinga av pbl. § 19-2 er eit såkalla lovbunde skjøn. Her må ein gjera ei juridisk tolking av kva som ligg i vilkåra. Det er ikkje høve til å nytta fritt skjøn, men ein må tolka føresegna ut frå ordlyd, forarbeid, rettspraksis og andre rettskilder. Fritt skjøn i høve dispensasjonsføresegna vil vera aktuelt der vilkåra for å gje dispensasjon er oppfylt og det skal vurderast om det skal gjevast dispensasjon, jfr. ordlyden pbl. § 19-2 «*kommunen kan gi varig eller midlertidig*» dispensasjon.

HTM har i si grunngeving ikkje vurdert kva som ligg i vilkåret om at dispensasjon ikkje må setja omsynet til føresegna det vert dispensert frå vesentleg til side. HTM har berre konstatert at føresegna ikkje vert vesentleg sett til side «*HTM finner at den samlede belastningen på omgivelsene ikke går ut over planens intensjon, eller at bestemmelsene blir vesentlig tilsidesatt.*». HTM har vidare konstatert at både fordelar og ulemper ved tiltaket er små, utan at det framgår konkret kva som er fordelar og kva som er ulemper ved tiltaket.

Vurderinga elles ber sterkt preg av «fritt skjøn», der det for eksempel er lagt vekt på omsyn som ikkje knyttar seg til vilkåra, men generelle og til dels utanforliggande omsyn som storleiken på eigedomen og at tiltaket er lite synleg og ligg utanføre strandsona. Storleiken på arealoverskridinga er ikkje nemnt i det heile.

HTM har ikkje teke ei reell vurdering av om omsynet til arealbegrensninga i planen vert vesentleg sett til side, eller om fordelane ved dispensasjon er klårt større enn ulempene. Det er altså manglar ved vurderinga av vilkåra og grunngevinga for å innvilga dispensasjon. Dette er ein sakshandsamingsfeil som kommunedirektøren vurderar har verka bestemmande på innhaldet i avgjerda, jfr. fvl. § 41.

Lovgjevar har i forarbeida gjeve uttrykk for at dispensasjonsadgangen er snever. Ein dispensasjonsprosess tek ikkje i vare omsyna til langsiktige løysningar, openheit, forutsigbarhet og medverknad i same grad som ein planprosess. Ynskjer kommunen å tillata større utnyttelse på fritidseigedom, skal det difor i all hovudsak skje på grunnlag av vedtekne arealplanar, ikkje som enkeltvise dispensasjonar.

Kommunedirektøren vurderar at vilkåra i pbl. § 19-2, 2. ledd er ikkje oppfylt.

Det følgjer av denne føresegna at dispensasjon ikkje kan gjevast dersom omsynet til føresegna det vert dispensert fra vert vesentleg sett til side. Vidare må fordelane ved tiltaket vera klårt større enn ulempene. Utvalet har ikkje vurdert om det i saka lovleg kan innvilgast dispensasjon frå reguleringsplanen sine føresegner om arealfastsetting. Vedtaket som er fatta er difor ugyldig.

· **Vilkåret om at omsynet bak føresegna det vert dispensert frå ikkje vert vesentleg sett til side.**

I høve maksimal arealutnytting på eigedomen er det sett ei grense på 100 m². Det vil vera ein glidande overgang frå kva som vil vera ei akseptabel overskriding til det som må reknast som vesentleg. Utvalet har akseptert ein utvidelse av arealutnyttelsen frå 100 m² til 188,1 m². Dette er det ikkje høve til då omsynet til arealbegrensninga i reguleringsplanen vert vesentleg sett til side. Kommunedirektøren vurderar at ei overskriding på totalt 88% vil vera ei klårt vesentleg tilsidesetjing av omsynet bak arealbegrensninga. Sjølv om arealet på

vasshuset vert trekt frå vil arealet verta heile 172,9 m², ei overskriding på nærmare 73 %. Dette vil framleis representera ei vesentleg tilsidesetting av omsynet bak føresegna om arealbegrensning.

Omsynet bak reguleringsplanen si føresegn om arealbegrensning er omsynet til begrensing av prosjekt. Utvalet har kort konstatert at omsynet ikkje vert vesentleg tilsidesett. Kommunedirektøren er ikkje einig i dette. Grunngevinga til utvalet relaterar seg ikkje til omsynet bak føresegna, altså begrensing av prosjekt, men til generelle vurderingar, ikkje det samla arealet på eigedomen. Det må visast konkret til korleis dispensasjon ikkje set omsynet til begrensning av prosjekt vesentleg til side, det kan ikkje kommunedirektøren sjå at utvalet har gjort. At eigedomen er stor og tiltaket er lite synleg og ligg utanføre strandsona ikkje argument som knytter seg til arealbegrensninga og omsynet bak begrensninga av areal.

Det presiserast at det er høve til ei viss overskriding, jfr. ordlyden «vesentlig». Ei mindre overskriding vil kunne falle inn under vilkåret. Overgangen til kva som er vesentleg vil vera glidande, men føresegna opnar ikkje for større overskridingar. Utvalet gjev løyve til ei overskriding på 188 m². Dette er ikkje av mindre karakter. Fritidsbustad, det eine uthuset og vasshuset er allereie godkjent med 143,4 m², 43,4 m² større enn reguleringsplanen opnar for. Innvilgelse av dispensasjon til yttarlegare 44,7 m² vil representera ei vesentleg overskriding som vil svekka reguleringsplanen som styringsverktøy.

Planen vart vedteken i 2012 og er relativt ny. I planbeskrivinga går det klårt fram at intensjonen med planen er spreidd fritidsbusetnad og at planen er i samsvar med kommuneplanen sine føresegner om fritidsbustad. Omsynet til kommuneplanen må difor leggjast vekt på. Planbeskrivinga og sakshandsaminga av planen som vart gjort i 2012 er grundig og vel grunngeve. Arealbegrensninga er eit vesentleg tilhøve i både reguleringsplanen og kommuneplanen – dispensasjonsføresegna er meint for tilhøve av mindre betydning. Det er ingen endringar knytta til arealbegrensning for fritidsbustadar i kommuneplanen. Omsynet bak arealbegrensninga gjer seg altså framleis gjeldande med styrke.

«Interessa» til reguleringsplanen er å begrense storleiken på fritidsbusetnaden i kommunen av omsyn til omgjevnadane. Men arealbegrensninga skal og «hindre» anna bruk av eigedomane enn til fritidsføremål - det skal vera skilnad på fritidsbustad og einebustad. 188,1 m² BYA er på storleik med ein einebustad. Fritidsbusetnad bør vidare vera mindre då dei gjerne er plassert i område som er meir uberørt, med sårbare naturverdiar og færre kommunale tenester enn område for fast busetnad.

Det er vurdert politisk at 100 m² er stort nok til å fylle det føremålet ein fritidseigedom skal ha. Under reguleringsarbeidet var det lagt til grunn som føresetnad at tomtene skulle vera store for å få luft og avstand mellom bygningsmassen. Tomtene si storleik er såleis vurdert opp mot maksimal arealutnytting. Vurderinga som er gjort av HTM er i all hovudsak generell. Som eksempel visast til argumentet om at tiltaket ikkje ligg i strandsona og at det er lite synleg. Dette argumentet kan nyttast i dei aller fleste sakar, utanføre strandsona. Å legge vekt på at tiltaket ligg utanføre strandsona er ikkje relevant, då arealbegrensninga i strandsona er endå strengare enn utanføre. I strandsona er det berre høve til å bygge 80 m². Dette er altså vurdert når ein vedtok at fritidseigedom utanføre strandsona kan ha inntil 100 m² BYA.

Dispensasjonsføresegna krev tilhøve av særskilt karakter, ein kan ikkje leggja vekt på tilhøve som vil kunne leggjast til grunn i svært mange andre sakar. Argumenta som er nytta, at eigedomen er stor, at tiltaket er lite synleg og elles ikkje påverkar omgjevnadane i særleg grad, er av så generell karakter at dei kan nyttast av svært mange liknande fritidseigedomar i kommunen. Den same vurderinga vil difor gjere seg gjeldande i andre liknande sakar som er under handsaming, samt liknande framtidige sakar. Legg ein til grunn ei lovstridig vurdering der vilkåra vert tolka feil, vil dette difor få store konsekvensar for utviklinga av fritidsbusetnaden i kommunen. At vilkåra vert tolka og vurdert i tråd med lova er difor svært viktig. Elles vil ein risikera lovstridig praksis i kommunen.

Det framstår som klårt at overskriding av maksimalt tillatt utnytting på eigedomen på totalt 88% representerar ein direkte motsetnad til intensjonen med arealbegrensninga. Om ein ikkje reknar med vasshuset vil overskridinga likevel verta 73 %, dette er meir en lova opnar for. Dispensasjon i dette høvet set altså føreseigna vesentleg til side.

Vilkåret om at fordelane ved tiltaket må vera klårt større enn ulempene Det er eit vilkår at fordelane ved tiltaket, for samfunnet, er klårt større enn ulempene.

Kommunedirektøren kan ikkje sjå at det ligg føre særskilte fordelar for kommunen ved å gje dispensasjon. I all hovudsak representerar tiltaket ein fordel for tiltakshavar.

Kommunedirektøren vurderar at det er fleire ulemper ved tiltaket – blant anna vil dispensasjon føra til uforutsigbarhet for innbyggjarane og planen mistar sin funksjon som styringsverktøy. Det ligg ikkje føre klårt fleire fordelar enn ulemper ved å gje dispensasjon.

Etter ordlyden må det vera ei klårt større overvekt av fordelar enn ulemper ved å gje dispensasjon. Det er altså ikkje nok at det fins fordelar. Det skal gjerast ei konkret interesseavveing av fordelar mot ulemper basert på konkrete tilhøve i saka der det må vera ei kvalifisert, jfr. «klart større», overvekt av fordelar.

Det er i hovudsak fordelar for samfunnet det skal leggjast vekt på i dispensasjonsvurderinga, såkalla arealdisponeringsomsyn. Kommunedirektøren visar til denne vurderinga av pbl. § 19-2 i Sivilombudsmannens undersøkelser av dispensasjoner i strandsonen: «Kommunene må derfor vurdere de objektive forholdene på eiendommen. Dersom tiltaket dekker et behov ved eiendommen, uavhengig av hvem som eier den, kan dette være en relevant fordel. Et eksempel er dispensasjon fra byggeforbudet for å etablere et minirensesanlegg med tilhørende vann- og kloakkledninger som skal erstatte eksisterende utslippsledning til sjø». Her vil ei ny reinseløysing vera ein klår fordel for samfunnet. Det er viktig å understreka at tiltaket må samsvara med behovet. Vasshuset fungerer som anlegg for fleire fritidsbustadar og har difor vorte vurdert som ein fordel som dekkar eit behov. Difor vart det gjeve dispensasjon til dette. Det same er ikkje vurdert for uthuset.

Kommunedirektøren ser at utvalet ikkje har peikt på konkrete ulemper ved tiltaket, trass i at saksframstillinga visar til fleire. HTM seier: «*Samfunnets fordeler/bakdeler ansees veldig små, men HTM finner at sammen med søkers interesser, at fordelene er vesentlig større enn bakdelene om dispensasjon gies.*» Utvalet peikar på tiltakshavar sine interesser. Det er i hovudsak ikkje høve til å leggje vekt på dei. Det er såkalla arealdisponeringsomsyn som skal vurderast. Det er ein klår sakshandsamingsfeil at utvalet ikkje har vist konkret til kva fordelar og ulemper tiltaket vil medføre.

Kommunedirektøren vurderar tiltaket vil føre med seg visse ulemper. For det fyrste vil det at omsynet ved arealbegrensninga vert vesentleg sett til side vera ei klår ulempe. I saksframstillinga til vedtaket er det vidare vist til ulemper som at dispensasjon svekkar reguleringsplan og kommuneplan som styringsverktøy. Reguleringsplanen si utyttingsgrad er vedteken i samsvar med kommuneplanen si begrensning som gjeld heile kommunen. Ei så stor overskriding fører til tilhøve som ikkje er forutsigbare.

Kommunedirektøren vurderar at dispensasjon til ei markant og vesentleg overskriding av ein relativt ny plan, som i tillegg samsvarar med kommuneplanen sine føresegner, vil vera ei klår ulempe i høve til arealdisponeringsomsyn i kommunen. Vidare sender vurderinga som er gjort sterke signal om at det vil vera lettare å få «tilgivelse enn tillatelse» til ulovleg oppførte tiltak. Det vil strida mot innbyggjarane sin rettsfølelse og vera svært urimeleg for alle dei som har søkt om liknande tiltak, fått avslag og akseptert dette. Kommunedirektøren vurderar det slik at tiltaket ikkje ville vorte godkjent

om det hadde vore søkt om i forkant. Dette vert grunngeve med at det ligg føre både rettsanvendelsesfeil og manglar ved grunngevinga. Slike feil vil på sikt føra til forskjellbehandling av innbyggjarane i kommunen.

Dispensasjon vil motverke ei heilskapeleg og berekraftig utvikling av fritidsbusetnaden i kommunen. Om utvalet i liknande sakar legg vekt på dei same omsyna som dei har gjort her utan at gyldigheten i vedtaka vert bestridne vil dette gje ei uheldig utvikling og fleire ugyldige vedtak.

Planen er vedteken med det føremål å ha større fritidseigedomar med liten bebyggelse fordi ein ynskjer luft mellom eigedomane og ei lite bebygd austre side av Karmøy. Utvalet påpeikar korrekt at det er konkrete tilhøve på eigedomen som skal vurderast, men seier vidare «*Sett ut fra tomtens størrelse og omsøktes plassering/beskaffenhet, finnes det ikke helt like saker. Så presedens ansees ikke å være et problem her.*». Dette vurderar kommunedirektøren til å vera direkte feil. HTM har lagt vekt på genrelle betraktningar som at tomte er stor og at tiltaket er lite synleg. Desse argumenta gjeld svært mange eigedomar, både innanfor denne planen og andre område regulert til fritidsbustad – å leggje vekt på desse argumenta er lovstridig.

Til slutt er det eit krav at «kan-skjønet» vert vurdert der ein har kome til at vilkåra for å gje dispensasjon er oppfylt. Sjølv om vilkåra for å gje dispensasjon er oppfylt kan ein velje å ikkje innvilge dispensasjon. Denne vurderinga skal gjerast og den ville falle inn under forvaltninga sitt fire skjø. Utvalet har ikkje gjort denne vurderinga og grunngevinga har difor ein mangel. Dersom vilkåra for å gje dispensasjon hadde vore oppfylt meiner kommunedirektøren det hadde vore relevant å drøfte om det ville vera hensiktsmessig å likevel gje avslag. Dette fordi kommunen har fleire liknande sakar som har vore handsama, er under handsaming og skal handsamast – både innanfor denne reguleringsplanen og i område med liknande plan. Når omstendene er slik bør arealbegrensninga vurderast i ein planprosess, ikkje ved enkeltvis handsaming av dispensasjonar der risikoen for forskjellshandsaming er klårt til stades.

Kommunedirektøren sin konklusjon

Utvalet si vurdering og grunngeving av dispensasjonsvedtaket har manglar. Vilka for å gje dispensasjon er ikkje vurdert. Vurderinga som utvalet har gjort av vilkåra ber preg av «forvaltningens frie skjø» der det er lagt vekt på omsyn og tilhøve som det etter føresegna ikkje er høve til.

Vilkåra for å gje dispensasjon er ikkje oppfylt. Ei overskriding av arealbegrensninga på 73-88 % set omsynet bak reguleringsplanen vesentleg til side. Det er heller ikkje vist til fordelar som er klårt større enn ulempene. Ingen av dei to vilkåra for å gje dispensasjon er oppfylt og vedtaket er difor lovstridig og ugyldig.

Vedlegg:

Gnr. 53, bnr. 25 - klagebehandling - Uthus - Austre Karmøyveg 654

Gnr. 53, bnr. 25 - Revidert følgebrev

Gnr. 53, bnr. 25 - Klage på avslag

Gnr. 53 bnr. 25 - Vedtak om avslag - Uthus - Austre Karmøyveg 654

Situasjonskart

Gnr. 53 bnr. 25 - Tillatelse til tiltak - Vannhus - Austre Karmøyveg 654

Gnr. 53, bnr. 25 - Søknad om tillatelse til tiltak uten ansvarsrett

Dispensasjon

Foto

Tegning av tiltak

Gnr. 53, bnr. 25 - Søknad om dispensasjon

Saksbehandler: Siv Elisabeth Røksund Lie

Kommunedirektør/rådmann: Øystein Hagerup

Saksnr.	Utvalg	Møtedato
017/23	Formannskapet	06.02.2023

Samlesak for referatsaker

Underliggende saker:

034/23, Anmodning om opprettelse av demenskor - Hovedutvalg helse og omsorg

035/23, Referat fra politisk referansegruppe for nye bompengepakker på Haugalandet, møte nr 4-2022

036/23, Notat til Dalabrekkå

037/23, Høring - Tysvær kommune kommuneplanens samfunnsdel 2023-2025

038/23, Høring – Veileder for samarbeidsavtaler mellom kommuner og helseforetak

039/23, Høring om våreksamen og standpunktvurdering

Saksbehandler: Siv Elisabeth Røksund Lie

Kommunedirektør/rådmann: Øystein Hagerup

Saksnr.	Utvalg	Møtedato
018/23	Formannskapet	06.02.2023

Samlesak for spørsmål